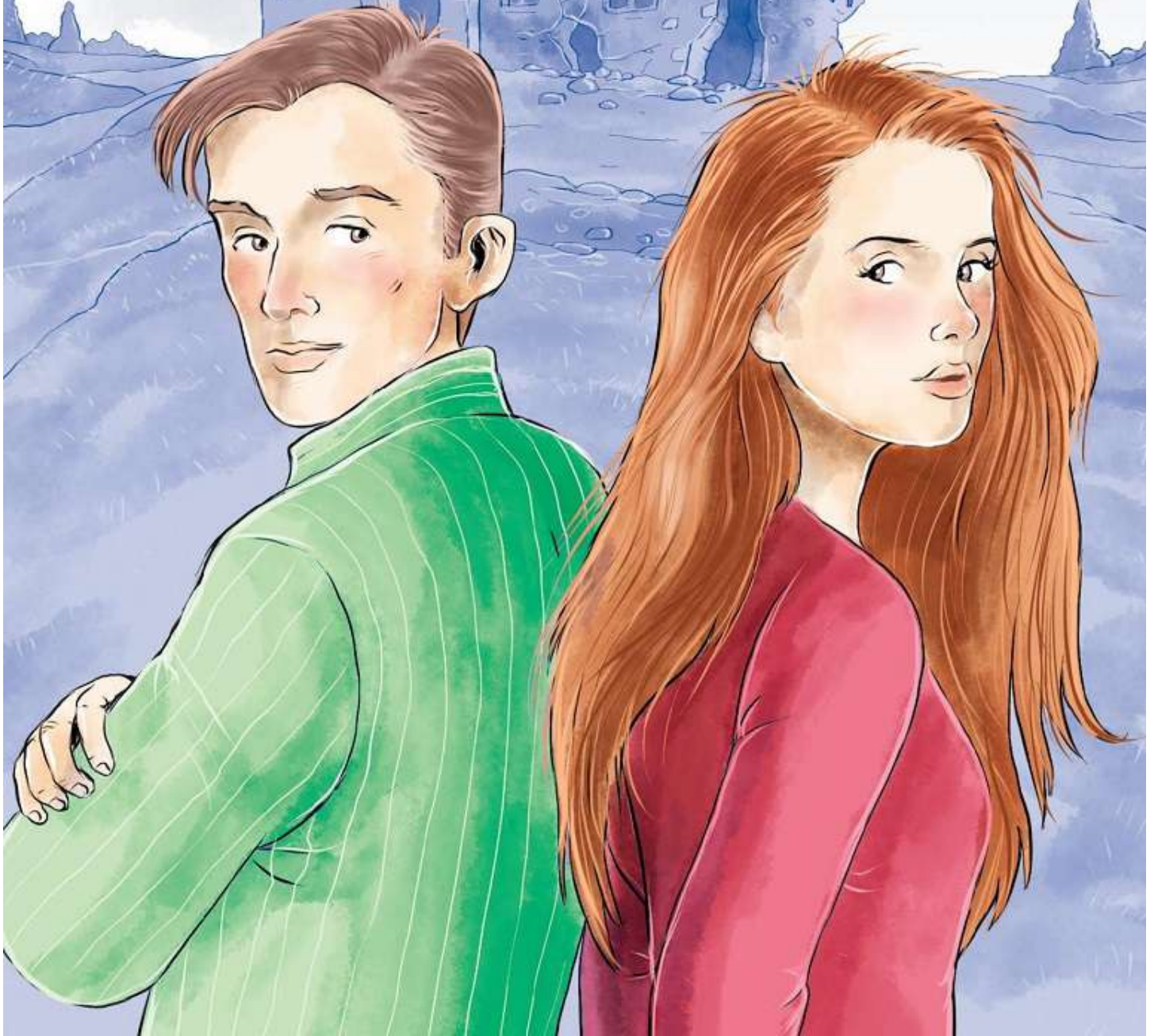

KEMALETTİN TUĞCU

Altın Rüyası

uçan at

uçan at
yayınları

ALTIN RÜYASI

Yayın No: 46

Yadigâr Öyküler Dizisi: 21

Editör: **Gökçen Yüksel Karaca**

Kapak ve İç Tasarım: **Yasemin Kula**

Tasarım Uygulama: **Nurel Naycı**

Baskı ve Cilt: **Çevik Matbaacılık**

Davutpaşa Cad. Besler İş Merkezi No: 20/18-19 Topkapı / İstanbul

Tel: (0212) 501 30 19

Kapak Baskı: **Saner Matbaacılık**

© Kemalettin Tuğcu - Uçan At Yayınları, 2020

Sertifika No: 16228

ISBN: 978-605-9501-48-4

1. Basım: Eylül 2020

Uçan At Yayınları

Nuruosmaniye Cad. Kardeşler Han No: 1 Kat: 1

34110 Cağaloğlu - İstanbul

Tel: (0212) 520 72 53 (Pbx)

Belgegeçer: (0212) 511 47 74

www.ucanat.com.tr

bilgi@ucanat.com.tr

Tüm yayım hakları saklıdır. Tanıtım için alınacak kısa alıntılar dışında yayımcının yazılı izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz ve kullanılamaz.

Çocuk ve ilk gençlik edebiyatı yayıncılığı amacıyla 2017 yılında kurulmuş olan Uçan At Yayınları, Bilge Kültür Sanat Yayınları'nın tescilli markasıdır.

KEMALETTİN TUĞCU
ALTIN RÜYASI

Resimleyen:
Uğur Köse

Kemalettin Tuğcu

1902'de İstanbul'da dünyaya gözlerini açtı. Ayakları içeri dönük olarak doğduğu için, dışarıda akıp giden hayata uyum sağlayamadı. Okula gidemedi, rahatça arkadaşlarıyla dışarıda oynayamadı. Tüm bu olanlar onu içine kapanık birine dönüştürdü. Fakat bu özrü onu yıldırmadı. Bir şiirinde "Ne okul yüzü gördüm, ne yol gösteren kişi / Çaresizlik içinde yazıya döktüm işi." diyen Tuğcu, kendi gayretleriyle okuma yazmayı öğrendi ve tercüme yapacak derecede Fransızcasını geliştirdi. Yazarak avundu ve güçlendi. On üç yaşında başladığı yazı hayatında *Kuklacı*, *Üvey Baba*, *Garip*, *Saadet Borcu*, *Eskici Baba*, *Yer Altında Bir Şehir* başta olmak üzere üç yüzden fazla romanın yanında Fransız yazarlardan tercümeler de yaptı. *Kadın Dünyası*, *Çocuk Haftası*, *Ev-İş* ve *Hayat Mecmuası* gibi dergilerde görevler aldı ve yazıları yayınlandı. Şiirleri ise Gelişigüzel ismiyle bir kitapta toplandı. Eserlerinden bazıları sinema filmlerine ve televizyon dizilerine ilham kaynağı olmuştur. 1995 yılında 'Tüyap Kitap Fuarı Çocuk Edebiyatı' ödülüne layık görülen usta yazar, 1996'da vefat etti.

ALTIN RÜYASI

AYHAN VE YÜKSEL

- Yüksel!.. Yüksel!..

Yalının pencerelerine bakarak haykıran genç mühendise ince ve tatlı sesli bir kız cevap verdi:

- Ne var, Ayhan?

Yüksel pencereye çıktı. Koyu siyah saçlarının çevrelediği yüzü güneşten biraz yanmış, ışık gibi parlıyordu.

Ayhan, rıhtımda sabırsızlıkla dolaşıyordu.

- Gelsene aşağıya!

- Neden, bir şey mi var?

- Hayır, gel biraz dolaşalım. Canım öyle sıkılıyor ki!..

Bir ay içinde bu iki gencin sıkı fıkı dost oluşu, bütün Anadoluhisarı halkının gözüne çarpmıştı. Hatta oranın insanları Yüksel'i çok sevdikleri için, bu güzel yüzlü ve yakışıklı mühendisten hoşlanmıyor, onun Yüksel'e bir fenalık yapacağını

düşünüyorlardı. Fakat kız, pek de kendi işlerine başkalarını karıştıran türden olmadığı ve onun kararlarına güvendikleri için ses çıkarmıyorlardı.

Ayhan, kimsesiz bir gençti. Yaz için Anadoluhisarı'nda bir ev ararken Yüksel onu yolda görmüş, tanımadığı bir genç olduğu hâlde onunla konuşmuş ve Salim Reis dedikleri kimsesiz, ihtiyar bir balıkçının yalısının üst katındaki iki odayı, âdeta zorla ona tutturmuştu.

Yüksel'in bu işten bir kazancı yoktu. İhtiyar balıkçıyı çok sevdiği için, onun emlak vergisini ödemesine yardımcı olmak istiyordu. İşte bu sebepten, Ayhan'dan bahsederken hep, "Yüksel'in kiracısı" diyorlardı.

Yüksel her sene, **mektep** tatilinde oraya gelir, büyük eniştesi Sabri Kaptan'ın yalısında üç ay kalırdı.

Ne var ki, bebek gibi güzel, son derece duygulu ve alçak gönüllü olan on yedi yaşındaki bu kız, hayatından hiç memnun değildi. Ne annesi ne de babası vardı. Babasından ona az bir maaş bağlanmıştı. Bu para ile dışarıda yaşamaya imkân olmadığı için, Erenköy Kız Lisesi'ne yatılı olarak gidiyordu. Bu **suretle** hem okuyor hem de barınıyordu. Nereye gitse, kiminle sohbet etse, onu görüp de sevmeyen, konuşmasına hayran olmayan yoktu.

Hele tatil hayatı öyle sevimli ve tuhaftı ki... Bir sabah erkenden onu, Salim Reis'le beraber balık ağı tamir ederken gördükleri gibi, kocaman bir balıkçı kayığı ile, balıkçılarla beraber **voli** çevirmeye çıktığını da görürlerdi.

Herkesle ayrı ayrı **alakadar oluyor**, fakir ailelerin çocuklarına ders veriyor, zengin aile kızlarına da piyano dersinde yardım ediyordu. Her taşın altından çıkan bir kızdı Yüksel.

Her sene, Hisarlılara muhakkak bir hatıra bırakır, öyle giderdi.

Bir sene kendisiyle nişanlanmak isteyen iyi bir aile genci, onu sandalına alarak akıntıya kadar açılmış ve kızın ağzından söz almaya çalışmıştı.

- Ne olur, benimle nişanlan... Ya bana söz verirsin ya da kıyıya çıkmayı unutursun, demişti.

Yüksel, böyle laflara hiç gelemezdi. Etrafına bakmış ve,

- Yazık, bundan sonra bu güzel sandala binemeyeceğim, deyip kendisini denize atmıştı.

O günü hatırlayanlar, sandaldaki delikanlının çektiği ızdırabı anlata anlata bitiremiyorlardı:

- Yüksel kendisini denize attı, boğuldu! **Gayrı** ben bu acıya dayanmam, diye düşüp düşüp bayılmış, kendini yerden yere atmıştı.

